

Tann fantastiski Íslandssáttmálin enn einaferð – størsta føroyska polittiska flopp í nýggjari tíð

ANNFINN BREKKSTEIN

Tað ljóðaði gott, at Ísland bleiv føroyskur heimamarknaður, og umvent, men nú er heilt galið, nú mistu vit eisini okkara heimamarkna til íslendingar. Eijdisgaard, Johannesen, Kallsberg og Hoydal hava

ikki ánilsi av, hvat teir hava gjørt ímóti føroya fólki við hasum ólukkuliga Hoyvíks-sáttmálanum. Vit kunnu enn einaferð staðfesta skeivleikar í Hoyvíkssáttmálanum. Nú gongur tað út yvir byggivinnuna. Í hesum tíðum er alt umráðandi at føroyskar fyrirkur eru líkastillaðar í egnum landi, men nei - enn einaferð er Hoyvíkssáttmálin ein forðing í egnum landi. Trúgv tí um tú vilt, tí nú

kunnu íslendskar fyrirkur koma her til lands at arbeiða fyri 50,00 kr. um tíman við Hoyvíkssáttmálanum í hondini og valsignilsi frá Føroya Løgtingi. – Fantastikst - Hetta merkir at íslendingar kunnu útvega sær bíliga útlenska arbeiðsmegi úr Evropa. Tey fáa arbeiðs- og uppihaldsloyvi í Íslandi og íslendingar kunnu við Hoyvíkssáttmálanum í hondini bjóða

uppá alt arbeiði í Føroyum fyri 50,00 kr. um tíman. Hetta má verða partur av vísión 2015. Hetta er vilji løgtingsins, meðan tað Føroyska vinnulívið er fari at bløða, og fólk úr byggivinnuni verða uppsøgt í hópa tali. Arbeiðafeløgini rópa varsgóð, hetta gongur ikki, jú sigur Jørgin Niclasen, uttanríkismálaráðharri og formaður í Fólkaflokkinum, vit spara pening við hesum

mátanum – enn ein fólka-flokks fidusa, tær eru nú eftir hondini ikki so fáar. Eg fari at heita á handverkarafeløgini, arbeiðarafeløgini og verkafólk um at standa saman í hesum álvarsmáli, hetta má ikki henda í okkara landi, hetta er trælalald. Nú mugu fólk standa saman og steðga løgtinginum, so ørskapurin við Hoyvíkssáttmálanum steðgar. Nú mugu vit endaliga

gera upp við ójavnar í Hoyvíkssáttmálanum. Um politikkarnir ikki megna tað, kann hetta enda við reinum kaosi á arbeiðsmarknaðinum, men kanska er hetta eisini partur av – vísión 2015 - -eingin veit. Áheitan á Føroya Løgting – setið Hoyvíkssáttmálan úr gildi til gagns fyri føroyingar.

The Faroese way

ÁSA ANDREASEN

Kæri/kæra Bjarni Djurholm, Alfred Olsen, Kári P. Hjøgaard, Heini O. Heinesen, Andrias Petersen, Bill Justinussen, Jógvan á Lakjuni, Helgi Abrahamsen, Kári Petersen, Heðin Zachariassen, Annita á Fríðriksmørk, Eyðgunn Samuelson, John Johannesen, Rodmundur Nielsen, Karsten Hansen, Edmund Joensen, Anfinn Kallsberg, Bjørn Kalsø, Poul Michelsen, Mikkjal Sørensen, Tórbjørn Jacobsen, Jaspur Vang, Jákup Mikkelsen, Gerhard Lognberg, Vinjard Johansen og Marjus Dam

Las tykkara lesarabræv og áheitan til Kringvarp Føroya í Sosialinum í gjár - 30. januar 2009. Helt faktiskt hin dagin, at toppurin var náddur, tá tit brúktu tíð á tingsins røðarapalli til hetta sama mál, sum lesarabrævið snýr seg um, men nei.... Eg má viðganga, at eg bleiv virkuliga ørg inn á tykkum. Eg kann ikki siga alt her, sum eg hugsaði, men tað vóru ikki penir tankar. Slett einki penir. Slapp mær av við eitt sindur av aggressiónunum á mínum Facebookprofili, har eg skjótt fekk fleiri svar, sum sannførði meg um, at eg eri ikki einsamøll. Ein av mínum donsdu vinum á Facebook spurdi meg, hvat tað var eg skrivaði um. Flóvusligt at greiða frá.

Hvør skal stýra Kringvarpinum? Hvussu ber tað til, at tit meta tað verða týðningarmikið at brúka dýrabara tíð á tingsins røðarapalli, til at tosa um morgunlesturin? Tað er tað, sum eg als ikki skilji. Skilji heldur ikki, at tit skriva lesarabræv til Kringvarp Føroya. Hvussu ber tað til, at tit halda, at tit duga betur at prioritera, hvat skal á skránni hjá Kringvarpinum, enn fólk sum hava hetta til arbeiðis? Skulu politikarar ikki stýra landinum, heldur enn Kringvarpinum? Tað helt eg, men tað er sjálvsagt bara mín privata hugsan. Í Kringvarpinum eru bæði stýrið, stjóri, programleiðari, programfólk og onnur starvsfólk. Hesi fáa ivaleyst mangar viðmerkingar um morgun-

lesturin, og tackla hetta, sum tey halda verða best. Við tykkara lesarabrævi, stuðla tit hugsjónini, at broytingar mugu ikki henda. Tað kundi jú hugsast, at nýggja programmið er betur og meiri undirhaldandi?

Hvussu prioritera tit? Tað ringasta við øllum hesum er tó, at vit hava stórar trupulleikar her í landinum. Stórar trupulleikar. Eg kann koma í tankar um eina ørgrynna av málum, sum áttu at havt størri prioritet hjá tykkum, enn endursendingin av morgunlestrinum. Hava tit veruliga so fá mál á skránni, at tað er pláss fyri einum slíkum máli? Ella er hetta ein væleydnað roynd at flyta fokus frá tykkara "prioriteringum" á figgjarløgini?

Nú siga tit kanska, at "..."...Jamen, vit mugu hava loyvi at tosa og skriva um tað, sum upptekur okkum..." og at "...hetta er eitt álvarsligt mál, serliga hjá okkara gomlu ..." osfr. osfr. Ja, tað eri eg púra samd við tykkum í. Tað eigur í prinsippinum ikki at vera nakað minstamark fyri, hvat ein politikari brúkar sína tíð til. Men tá man er vitni til slíkar prioriteringar, so fer man næstan at taka undir við Bill, at man eigur at skerja talifrælsið í Føroyum, eg sigi ikki hjá hvørjum.

The Faroese way Hetta er hinvegin kanska eitt gott evni at tosa við tykkara starvsfelagar uttanlands um. Eitt nú tá tit fundast um, hvussu tey ymisku londini tackla

búskaparkreppuna. Tá hava tit veruliga eitt gott boð. Endursendingina av morgunlestrinum aftur á skránni, skera niður á útbúgvingar- og fólkaøkkinum, droppa tilhaldini hjá teimum gomlu, tunnil til ein lögtingslim, vegstubby til onkran annan, ikki lurta eftir serfrøðingum og so annars skera niður á t.d. stovnsøkinum, sum tænar familjum og børnum, sum hava serligan tørv. The Faroese way. Eg vil ikki hava svar upp á hetta. Tit skulu ikki brúka meiri tíð uppá morgunlesturin.

Ps. Eg havi lagt til merkis, at ikki allir lögtingslimir hava undirskrivað. Vón er fyri framman.

Morgunlesturin endaður á skeivum borði

Kanska er avgerðin um morgunlesturin ikki væl móttikin, men tingfólk skuldu ikki blanda seg upp í avgerðirnar, ið Kringvarpið tekur. Lat tað verða sagt beinanvegin, at summi mál burdu ongantíð endað í Løgtinginum. Tað fyrsta málið, eg hugsi um, er, hvørt vit skulu selja rundstykkir sunnudag ella ikki, og tað, sum eg hugsi næst, er morgunlestrar í Kringvarpinum. So er tað sagt. Men veruleikin er nú einaferð tann, at ofta enda mál í Løgtinginum, sum kunnu tykast at verða komin á skeivt stað, og morgunlestrar í Kringvarpinum er eitt av teimum málunum. Nakað annað er tað, at 26 tingfólk tvinga landsstýrskvinnuna at fáa Kringvarpið at taka eina nýggja avgerð. Tað er heilt burturvið. Leiðslan má kunna taka sínar avgerðir. So kunnu tey "vanligu" geva sína meining

til kennar um tiknu avgerðirnar og vísa sína ónøgd og kanska fara í dialog við Kringvarpið, men ikki er hetta komið á rætt borð, tá tingfólk fara at krevja broytingar. Kringvarpið virkar óheft av politisku skipanini, og tí skuldi Kringvarpið eisini fingið frið at tikið sínar avgerðir óheft av politisku skipanini. Givið er so tað, at Kringvarpið helst skuldi umhugsað tiknu avgerðina, tí tað sæst, at fólk vilja hava morgunlesturin endursendan, og vil Kringvarpið sleppa undan at missa lurtarar, so má morgunlesturin nokk skumpast framat aftur. Kanska burdi mann lurta eftir Torbirni Jacobsen og selt Kringvarpið til hægstbjóðandi.

Uppafturgrivin borgaralig aga-vísindi?

KÁRI LEIVSSON
yrkisfelagi

viðmerking til vin mín Helga Rasmussen

Í grein tíni í Sosialinum 30. januar um sálarfrøði arbeiðsloysisins gloymdist tað týðningarmesta, tá tú nevndi at ávís skeið skuldu geva arbeiðsleysum "røddina aftur": Nevniliga, at felagsligt uppbyggiliga og sálarligt sunnasta virking av rættvísari vreiði er stættarpolitisk mobilisering. Hetta sæst tibetur í Íslandi í dag, og varð royndur lutur undir hóparbeiðsloysinum í vesturheiminum í 1970'unum. Eg undri meg yvir ta menniskjafatan, sum má liggja aftan fyri ta meting í grein tíni, at samfelagsligi mannarætturin arbeiði til

allar hendur - snildisligt neiliga umskrivaður av tær til heitið "ósunt null-arbeiðsloysi" - verður sæddur sum ein "sjúk støða" sum skapar "degenerering av relatiónumum millum fólk" (sic!). Og tá tú so pástendur at "fólk vanvirða hvønn annan í gerandisdegnum": um nakað er vanvirðing við tað vit kunnu nevna "menniskjanáttúran", man tað vera ein slík frøðilig trúgv á at "tað ónda í mannasálini" kemur undan kavi í optimalum umstøðum. Men - hetta er tó heilt í tráð við fordúms hugmyndafrøði sum skuldi innpota í fólk at "arbeiðsloysi er sunt" - fyri at kamuflera tann veruleika at planlagt arbeiðsloysi er eitt disiplineringsamboð hjá Kapitalinum móttvegis arbeiðandi fjøldini - eitt amboð sum smíðar í kollektivum ótta.

Eg helt annars, at henda borgaraliga kamuflasjuideologi varð deyð og jarðað av meira raffineraðum samfelagsvísindum. Men nógv bendir á at modernað vinnusálarfrøði ikki er annað og meiri enn uppfturgrivin disiplineringsálarfrøði Kapitalsins frá ídnaðarsamfelagnum í farnum øldum - í nýggjum hami sjálvandi. Og sanniliga tragiskt, at meðan svarið við fjøldaarbeiðsloysið í 1970'unum var politisk skúling og samfelagsvirkni, er svarið hjá modernaðari vinnusálarfrøði trý áratiggið seinni: bindiklubbar til fjøldina! Hvat meinar tú við, at "arbeiðsleys skulu fáa røddina aftur"? Come on, Helgi.